

Ook de hangjongeren zijn onder de indruk als ze horen wat geschiedenis is van 'hun' kloostergang bij de Mariaplaats. Bij de afgebroken Mariakerk en het gebied eromheen horen meer spannende verhalen. Zo moesten katholieken vijfhonderd jaar geleden er stiekem hun geloof belijden.

De Mariaplaats is een van die plekken in Utrecht waarvan weinig inwoners de geschiedenis kennen. Nu is het een plein rond het conservatorium met veel verkeer. Ooit was het een afgesloten gebied rond een prachtige middeleeuwse romaanse kerk, de Mariakerk. De afbeelding van die kerk staat op een tegeltableau op de zijmuur van Mariaplaats 17-17a. De afbeelding komt van een schilderij van Pieter Saenredam uit de 17e eeuw. Het tegeltableau verving een fotografische reproductie van het schilderij. Tijdens stadswandelingen blijkt vaak dat deelnemers er meestal voorbij zijn gelopen zonder het op te merken.

De kerk is in 1814 afgebroken, maar het koor heeft nog tot 1844 als concertzaal dienstgedaan. Daarna is het vervangen door het gebouw van Kunsten en Wetenschappen, K&W in de volksmond, tegenwoordig onderdeel van het Utrechts Conservatorium.

Het enige overgebleven deel van de kerk is de pandhof van Sinte Marie, een echt middeleeuws pareltje. Niet zo populair als de pandhof van de Domkerk maar wel ouder en de laatste romaanse 'kloostergang' in Nederland. Bekend bij de meeste inwoners maar gebruikt (of misbruikt) door blowende hangjongeren schrikt het vaak mensen af. Pas wanneer je ze meeneemt in de pandhof is men onder de indruk van de 59 romaanse bogen en zandstenen zuiltjes met dobbelsteenkapitelen. Ook de hangjongeren zijn nieuwsgierig naar het verhaal en onder de indruk van het feit dat zij op een duizend jaar oud muurtje zitten te blowen.

Dit jaar wordt herdacht dat een monnik met de naam Maarten Luther vijfhonderd jaar geleden de Reformatie in gang zette. Dat had tot gevolg dat de uitoefening van de katholieke godsdienst in de Noordelijke Nederlanden verboden werd in 1579. De katholieke Utrechtse bevolking werd niet meteen protestant en kwam heimelijk bijeen in schuilkerken om hun erediensten te houden. De huizen van de geestelijken (kanunniken) rond de Mariakerk waren een geliefde plek. De Gertrudiskapel is een schuilkerk uit de 17e eeuw, nu in gebruik als zalencentrum 'De Driehoek' met de ingang aan het Willemsplantsoen. Achter de Gertrudiskapel liggen de huisjes van de Klopjes, (lekenzusters of kwezels) en je moet drie keer de hoek om om weer op de Mariaplaats uit te komen.

Vandaar de naam 'De Driehoek van Sinte Marie'. Het verhaal is, dat 'de klopjes' illegale kerkgangers in de Gertrudiskapel waarschuwden door op de deur van de kerk te kloppen als de schout in aantocht was.